

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עבא"פ 25308-08-22 עטאללה נ' מדינת ישראל ואח'

בפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

מערער מחמוד עטאללה ע"י ב"כ עוה"ד רמזי קטילאת

נגד

משיבים 1. מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עירית עמיר

2. לירן לוי ע"י ב"כ עוה"ד מיה כץ

3. ג'וש בריינר עיתון "הארץ" ע"י ב"כ עוה"ד מיה כץ

פסק דין

1 לפני ערעור, שהוגש מכוח סעיף 70ד(א) לחוק בתי המשפט [נ"מ], תשמ"ד-1984, על החלטתו של בית
2 משפט השלום בראשון לציון, שניתנה ביום 10.08.22 בתיק פ"ר 57246-03-22 מפי כב' הש' גבאי,
3 ועיקרה קבלת בקשתם של משיבים 2 ו-3, להתיר את פרסום שמו של המערער בזיקה לחקירה
4 בפרשה הנודעת בציבור כ"פרשת הסירסור בסוהרות".

חשדות והליכים:

- 5
- 6 1. המערער הוא אסיר עולם החשוד בכך שבמהלך ריצוי עונשו בכלא "גלבוע" ביצע עבירות מין
7 בסוהרות. במסגרת פרשה זו נחקרו גם גורמים בשב"ס, וביום 21.03.22 ביקשה היחידה
8 החוקרת וקיבלה צו איסור פרסום מוחלט על החקירה ועל עצם קיומה.
- 9 2. ביום 27.03.22 הגיש משיב 2, כתב לענייני משטרה ופלילים בעיתון "ידיעות אחרונות" ובאתר
10 Ynet, בקשה להסרה או לצמצום הצו הנ"ל, ובכך נפתח ההליך נושא הערעור שלפניי. המשטרה
11 התנגדה למבוקש, "מחשש כי חשיפה זו עלולה לפגוע בבדיקה המתנהלת וכן בתיקים פליליים
12 אחרים להם זיקה למידע", ובתום דיון שנערך ביום 11.04.22 התיר בית המשפט לפרסם אך
13 ורק את עצם קיומו של הצו, מטעם עיקרי של חשש לפגיעה בחקירה.
- 14 3. המדינה ערערה על ההחלטה הנ"ל, ובמהלך הדיון שנערך לפניי ביום 24.04.22, גיבשו משיבים
15 1 ו-2 הסכמה, לפיה "יוותר צו איסור פרסום מלא על כל הפרטים, לרבות עצם קיומו של הצו,
16 למשך 21 יום" שלאחריהם יידון העניין שוב בבית המשפט קמא [ע"ח 29693-04-22].

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עבא"פ 22-08-25308 עטאללה נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 הדיון בבית המשפט קמא התחדש, המדינה התנגדה לכל פרסום ולו על-דרך של פראפראזה
2 מוסכמת, ובתום דיון שנערך ביום 30.05.22 דחה בית המשפט את בקשתו של משיב 2 והותיר
3 את הצו המקורי בתוקפו, בנימוק עיקרי של חשש לפגיעה בחקירה המתנהלת.
- 4 .5 ביום 27.06.22, בחלוף כחודש מההחלטה האחרונה הנ"ל ועקב שינוי נסיבות (הגשת תלונה נגד
5 המערער), פנה משיב 2 לבית המשפט בבקשה חוזרת לביטול הצו או לצמצומו. המדינה התנגדה,
6 מטעמי פגיעה בחקירה המתנהלת, ובתום הדיון שנערך ביום 10.07.22, שב בית המשפט ודחה
7 את בקשתו של משיב 2 לכל צמצום של הצו ולכל נוסח פרסום חלקי.
- 8 .6 הפעם ערער משיב 2 על ההחלטה הנ"ל, ובתום הדיון שנערך ביום 25.07.22 התיר חברי, כבי' השי'
9 קרשן, את פרסומה של ידיעה תמציתית לפיה "נבדק חשד שאסיר בטחוני ביצע עבירות מין
10 חמורות בסוהרת", כששמו של המערער ופרטים נוספים מהחקירה נותרו אסורים בפרסום [ע"ח
11 31919-07-22].
- 12 .7 ביום 31.07.22 הגיש המערער לבית המשפט קמא בקשה "להטלת צו איסור פרסום וצירוף
13 [המערער] כמשיב לבקשת נציג העיתונות לפרסום ראיון ולהסרת איסור הפרסום", בה הלין על
14 התנהלות ההליך עד-אז בין המדינה לבין עיתונאי, מבלי שהמערער צורף להליך על-אף הוראה
15 ברורה בסעיף 70 בחוק הנ"ל. בגוף הבקשה טען המערער כי על פרטי זהותו חל איסור פרסום
16 מכוח חוק, שכן בפרשה זו הגיש אף-הוא תלונה – ומכאן שגם-הוא מתלונן בחקירה העוסקת,
17 בין היתר, בחשד לעבירות מין.
- 18 .8 ביום 31.07.22 הגיש גם משיב 2 בקשה לבית המשפט קמא, בה עתר להסרת הצו או לצמצומו,
19 כך שניתן יהיה לפרסם ראיון עם מתלוננת, בהסכמתה.
- 20 .9 ביום 05.08.22 מסרה המדינה את תגובתה לבקשות, ובה שינוי עמדתה: "בהינתן עמדתה
21 העדכנית של משטרת ישראל, שהיא הגוף המקצועי האמון על טובת החקירה, והואיל ועל פי
22 הערכתה המקצועית של משטרת ישראל, בשלב זה, אין בצמצום איסור הפרסום, כדי לפגוע
23 בהמשך פעולות החקירה, ולאחר בחינת הדברים, המשיבה מסכימה לצמצום הצו, כך
24 שיפורסמו פרטים אודות הפרשה, למעט כל פרט שיש בו להוביל לזיהוי המתלוננת, ולמעט
25 פרטים העלולים לסכן את שלומן וביטחונן של המתלוננות. בנוסף, יושאר על כנו איסור הפרסום
26 על כל פרט הנוגע לאסיר החשוד בעבירות מין, למעט שמו והיותו אסיר ביטחוני. עוד סבורה
27 המדינה כי יש מקום להותיר, בשלב זה, את צו איסור הפרסום על עניין אחר, הנבדק כעת,
28 ושאינו קשור במישרין לחשד לעבירות המין, כפי שפורט בעמדת משטרת ישראל. בנוסף לכך,
29 ונוכח טיבם של החקירה והחשדות שמתבררים בימים אלה, המשיבה סבורה כי יהא נכון בשלב
30 זה, וטרם החלטה בדבר, לקבל את עמדת כלל המתלוננות בתיק, וכן את עמדת האסיר החשוד
31 בעבירות המין, באשר להיקף הצו."

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עבא"פ 25308-08-22 עטאללה נ' מדינת ישראל ואח'

10. בשלב זה צורף להליך, לבקשתו, גם משיב 3.
11. בו-ביום, 05.08.22, הורה בית המשפט קמא בכתב על צמצום הצו כך שיתאפשר לפרסם פרטים על הפרשה, למעט פרטים העלולים להביא לזיהוי מתלוננות או לסכן את שלומן וביטחונן. פרטי זהותו של המערער נותרו אסורים בפרסום עד להחלטה לאחר דיון.
12. ביום 10.08.22, בתום דיון בנוכחות הצדדים, ניתנה ההחלטה נושא הערעור בו עסקינן. כעניין עובדתי ציין בית המשפט קמא כי נגד המערער מתנהל הליך פלילי קודם, שטרם הסתיים, שעניינו מעשים מגונים שביצע המערער בסוהרות, ושלגביו לא נאסר פרסומו של שם המערער, שאכן פרסם. המערער לא הצביע על חשש לנזק חמור קונקרטי שכרוך בפרסום שמו – ובוודאי לא על סיכון מצד אסירים אחרים, סיכון שנשלל בדברי המערער ובא-כוחו, בדיון שנערך ביום 29.06.22 בבקשת שב"ס להארכתה של תקופת הפרדה [עת"א 30005-05-22, שאינו חסוי]. עוד עמד בית המשפט על האינטרס הציבורי המובהק בפרסום, וסוף-דבר דחה את בקשת המערער, קיבל את בקשתם של משיבים 2 ו-3, והתיר את פרסום זהותו של המערער.
13. להשלמת התמונה אציין שההליך בבית המשפט קמא ממשיך, לעניין פרסום פרטים נוספים מהחקירה, הנוגעים לגורמים אחרים.
- המסגרת הנורמטיבית:**
14. שורשו החוקי של איסור הפרסום, על שמות חשודים ונאשמים ועל פרטים אחרים, מצוי בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט הנ"ל.
15. הראשון קובע ש"בית משפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק". הוראה כללית זו באה ללמדנו על חשיבות ערכו של כלל פומביות הדיון, שנקבע בחוק יסוד שנהנה מהגנה מיוחדת, לפי סעיף 22 לחוק זה;
16. השני קובע הוראות קונקרטיות יותר:
- א. הכלל הוא שבית המשפט ידון בפומבי [סעיף 68(א)], כש"עקרון הפומביות משמיע, כמובן מאליו, זכות לפרסם דברים שנאמרו בבית-המשפט, ועל דרך זו כמו להרחיב את אולם בית-המשפט גם למי שלא נכחו במקום בגופם." [בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מ.י. (2004)];
- ב. אך ישנם חריגים, שבחלקם מתייחסים להליכים ומצבים הקודמים או חיצוניים לקיום הליך בבית המשפט. לענייננו, רלוונטית הוראתו של סעיף 70(ה1) – "בית משפט רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עבא"פ 25308-08-22 עטאללה נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 החקירה, אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש
2 להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום";
- 3 17. ההלכה הפסוקה עמדה על כוונת המחוקק, ושבה וקבעה את בכורתו של עקרון פומביות הדיון,
4 המבטיח את שקיפות ההליך השיפוטי, מאפשר את קיומם של מנגנוני בקרה וביקורת, ומהווה
5 רכיב חיוני במשטר דמוקרטי, שבלבו חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת [בש"פ 6988/19 פרץ
6 נ' מ.י. (2019); תורג'מן]. פעולתם של מנגנוני הביקורת מהווה ערובה לרמה, לענייניות, ולטוהר
7 ההליך השיפוטי [בש"פ 1071/10 פלוני נ' מ.י. (2010)].
- 8 18. כך גם לעניין פרסום שמו של חשוד :
- 9 א. הכלל הוא היתר הפרסום, שמכוחו של עיקרון הפומביות חל גם על זהותם של בעלי
10 הדיון, וחשודים בכלל זה [בש"פ 1039/19 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית
11 (20219); פלוני הנ"ל];
- 12 ב. כל שנאמר לעיל בדבר חיוניותו של כלל הפומביות, אינו מוגבל לדיון בבית משפט, אלא
13 גם לפעולתן של מערכות החקירה והאכיפה – כלל זה חיוני להפעלת ביקורת ציבורית
14 אפקטיבית על רשויות אכיפת החוק, ונודעת לו חשיבות מכרעת מבחינת התרומה
15 לעיצובו, איכותו והיקפו של דיון ציבורי [פרץ, פסקה 36];
- 16 ג. הכלל הכופה שקיפות משרת גם מטרה חיונית של יצירת ושמירת אמון הציבור
17 במערכת אכיפת החוק במובנה הרחב, ובחקירות המשטרה בפרט, אמון שיאבד אם
18 יסתבר שקיים דין אחד לשועי הארץ או לאוחזים במשרה ציבורית, ודין אחר ליתר
19 אזרחיה ותושביה;
- 20 19. החוק אמנם נותן לכלל הפומביות את הבכורה, אך מאפשר את הסגתו מפני ערכים אחרים,
21 בהתקיים שני תנאים – אם פרסום שמו של החשוד יגרום לו "נזק חמור", ואם בית המשפט
22 יסבור כי יש להעדיף את מניעת הנזק על-פני העניין הציבורי של הפרסום :
- 23 א. בין הערכים שבכוחם לאתגר את מעמד הבכורה של כלל הפומביות, מצויות זכותו של
24 חשוד, ככל אדם, לכבוד, לשם טוב ולפרטיות, שהן זכויות יסוד חוקתיות, המעוגנות
25 בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. ייחוס חשד פלילי לאדם פוגע בזכויות אלה, כאשר
26 הדימוי השלילי עלול להמשיך וללוות אותו במשך כל ימי חייו, וזאת אף אם לא הוגש
27 נגדו כתב אישום [פרץ, סעיף 25; פלוני, סעיף 8; תורג'מן, סעיף 19];
- 28 ב. כדרכם של חריגים, ובוודאי לנוכח חשיבות ערכו של היתר הפרסום, מפורש בצמצום
29 החריג המאפשר חיסוי שמו של חשוד [הוצאת עיתון הארץ, סעיף 8; פלוני, סעיף 9];

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עבא"פ 22-08-25308 עטאללה נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 ג. נטל השכנוע מוטל על שכמו של החשוד להראות כי עניינו החרג והמיוחד מצדיק חסיון
2 שמו, חרף עליונותו של עקרון פומביות הדיון, ונטל זה הוא כבד [פלוני, סעיף 9];
- 3 ד. "נזק חמור" הוא נזק החורג מהנזק הרגיל הנגרם לכל חשוד ששמו מתפרסם, לרבות
4 משפחתו של החשוד. לא די בהצבעה על פגיעה בשם הטוב, במשפחה ובקריירה, שהם
5 מבין הנזקים 'הרגילים' [רע"פ 7176/13 פינטו נ' מ.י. (2013)];
- 6 ה. רק אם נמצא נזק חמור וחרג, ייבחן קיומו של התנאי השני, של העדפת ענינו של
7 החשוד על-פני העניין הציבורי [פלוני, סעיף 9];
- 8 ו. "לעניין הציבורי בפרסום", שיש לאזנו מול נזק חמור לחשוד – ככל שנמצא כזה –
9 משמעות כפולה: ברובד הכללי, הנחת המוצא היא, שלציבור יש עניין בפרסום של
10 הליכי חקירה ומשפט [תורג'מן, סעיף 14]; ברובד הפרטיקולרי, יש לבחון את הנסיבות
11 הייחודיות לחשוד ולחשד, כגון עובדת היותו של החשוד "דמות ציבורית" [פרץ, סעיף
12 42]; האינטרס הציבורי מיוחד בפרסום חשדות בעבירות מין [תורג'מן, סעיפים 15-16];
13 רע"פ 4878/19 קולצ'ינסקי נ' מ.י., פסקה 3; האם כבר התפרסמה למעשה זהות
14 החשוד [תורג'מן, סעיף 16; הוצאת עיתון הארץ, סעיף 11]; משקלן של הראיות לכאורה
15 שכבר נאספו בחקירה [תורג'מן, סעיף 21; הוצאת עיתון הארץ, סעיף 13]; האם נגזו
16 תיק החקירה והחשוד איננו עוד חשוד אלא "חשוד לשעבר" [פרץ, סעיף 36]; ועוד;
- 17 **לענייננו – דיון ומסקנות:**
- 18 20. כטענה מקדימה טען המערער כי יש לדחות על הסף את בקשת המשיבים, לנוכח ניהול הדיונים
19 בבית המשפט קמא, ללא צירופו של המערער כדן. דין טענה זו להידחות, שכן גם-אם נפלו
20 תקלה בהתנהלות המשיבים ושגגה בניהול ההליך, לא ניזוק מכך המערער כלל. מצבו של
21 המערער לא השתנה לרעה, שכן איסור הפרסום נשמר במלואו עד לשלב בו כבר צורף להליך,
22 ואין כל בסיס למניעת דיון לגוף העניין.
- 23 21. המערער הלן על פרסומים ש"עקפו" את איסורי הצו ושהיה בהם להביא לזיהויו של המערער.
24 אם אכן כך, ודאי שמדובר בתופעה פסולה, אך גם היא לא תצדיק הימנעות מדיון והכרעה לגוף
25 העניין, שהוא עניין ציבורי מובהק.
- 26 22. המערער טוען לחיסיון זהותו, לפי סעיף 352 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, האוסר את פרסומו
27 של כל פרט העלול להוביל לזיהויו כמי שנפגע מעבירת מין או שהתלונן על פגיעה בעבירת מין.
28 דא עקא, שלא עלה ביד המערער להראות כי אכן התלונן על עבירת מין ובא-כוחו הודה בדיון כי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עבא"פ 25308-08-22 עטאללה נ' מדינת ישראל ואח'

1 הוא מניח שהמערער היה במעמד של מתלונן בשלב מסוים, אך אין לו פרטים ברורים בעניין
2 [פרוטוקול הדיון ביום 16.08.22, ע' 3]. אין בסיס לטענה והיא נדחת.

3 **האם קיים בענייננו חשש ל"נזק חמור" מעצם הפרסום?**

4 23. המערער טוען שפרסום כמבוקש עלול להביא לנזק חמור, הצפוי לו מצד אסירים ביטחוניים
5 כמותו, שכלואים אתו יחד. המערער מודה בפה מלא כי אין בידו להציג בסיס כלשהו לטענתו,
6 אך הוא משער שבסיס כזה עשוי להימצא בחומר החסוי שהוצג לבית המשפט בתיק ההפרדה,
7 ולדעתו חייב היה בית המשפט קמא לעיין בו, כחלק מבדיקתה של תשתית ראייתית רחבה
8 ומלאה ככל האפשר. על-כך יש לענות באלה:

9 א. עוד לפני פרוץ הפרשה החדשה, או המחודשת, לידיעת הציבור, ידועה היתה לאסירים
10 הביטחוניים זהותו של המערער כמי שנאשם בביצוע עבירת מין בסוהרת, האשמה
11 שהיתה לצנינים בעיניהם, לאמור "ברקע הפרדתו של המשיב טענות כי הטריד סוהרת
12 בבית הסוהר בו שהה באופן אשר הקים חשש לפגיעה בו על ידי אסירים ביטחוניים
13 אחרים נוכח תפיסתם את התנהגותו כבלתי מקובלת עליהם... העילה העיקרית
14 להפרדה נעוצה בשמירה על שלומו ובטחונו של המשיב עצמו." [החלטה בתיק ההפרדה
15 עת"א 30005-05-22, ע' 11]. נמצא, שטעם זה של חשש לפגיעה במערער, איננו חדש,
16 וכבר בשנת 2018 הוביל להחזקתו בהפרדה. מכאן, פשיטא שאין ממש בטענה בדבר
17 זיקה בין הפרסום החדש לבין הסיכון הנטען;

18 ב. לבקשת ב"כ המערער, קיבלתי לעיוני את החומר החסוי שהציג שבי"ס לשופט, בדיון
19 שהתקיים בבימ"ש המחוזי בבאר שבע במסגרת תיק ההפרדה, ונחה דעתי כי אין
20 בחומר דבר העשוי לתמוך בבקשת המערער כיום;

21 ג. ועוד, קָמַר מְדָלִי: טיעוני הנמרצים של המערער, מפיו ומפי בא-כוחו, במהלך הדיון
22 בתיק ההפרדה, בהם שלל כל סיכון מצד חבר מרעיו באוכלוסיית האסירים, סותרים
23 את טענתו היום;

24 ד. אסכם: לא נמצא כל בסיס לחשש לנזק חמור, או לנזק בכלל, התלוי בעצם פרסום שמו
25 של המערער בקשר לפרשה. המערער לא הראה כל נתון קונקרטי העשוי לתמוך בטענתו,
26 שלח את בית המשפט ואת משיבה 1 לחטט בחומר חסוי, שמא טמון בו דבר-מה, ואף
27 משם לא צמחה לו ישועה;

28 24. המערער אינו טוען לנזק חריג נוסף, וניתן היה לסיים ענייננו כאן. למרות זאת, אבחן גם את
29 היחס שבין פוטנציאל הנזק לבין העניין הציבורי שבפרסום.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עבא"פ 22-08-25308 עטאללה נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 האם יש להעדיף בענייננו את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום?
- 2 25. לטענות שונות וכלליות, בדבר חולשה ראייתית ובדבר נזק ראייתי מחמת חלופי הזמן, ערך מוגבל
- 3 בענייננו [והשוו להחלטתי בע"ח 20-06-66994 בריינר ואח' נ' מ.י. (2020)]:
- 4 א. בית המשפט קמא בחן את חומרי החקירה ומצא כי קיים "חשד סביר בעוצמה לא
- 5 מבוטלת" כי המערער אכן ביצע את עבירות המין המיוחסות לו. בהודעת הערעור
- 6 ובדיון, טען ב"כ המערער טענות כלליות בלבד, לעניין קשיים הנלווים לחקירת מעשים
- 7 מלפני שנים, ולא ביקש שאעניין בחומרי החקירה;
- 8 ב. החקירה טרם הסתיימה וחומר החקירה לא נבחן עדיין בכללותו על-ידי התובע, שיכול
- 9 וינחה להשלים את החקירה, לרבות הרחבתה, ויכול ויחליט לגנוז את התיק. ככלל,
- 10 מקום שנמצא פְּתִיק חקירה חומר המצדיק את המשכה, יש לנקוט זהירות-יתר
- 11 בהערכתו של חומר החקירה ובקביעת משקלו בין יתר הנתונים. כפי שנאמר בעניין
- 12 הוצאת עיתון הארץ, סעיף 13 – "חומר הראיות הונח בפני, אך איני רואה להידרש לו
- 13 במסגרת החלטה זו... במקרה שלפנינו, ענן החשדות מעל הפרשה ממשך לרחף ואינו
- 14 מתפוגג, ואין בשלב זה אינדיקציה כי בדעת המשטרה לסגור את התיק או שהחקירה
- 15 נסתיימה בלא כלום. ובקיצור, ככל שהזמן חולף ואין סימן להתפוגגות ההיבט הפלילי
- 16 בפרשה בעלת היבט ציבורי, כך גובר כוח המשיכה של מגנט הפומביות. אחזור ואזכיר
- 17 כי בין שני הקטבים של פומביות מול איסור פרסום, עוצמתו של הקוטב המגנטי של
- 18 הפומביות חזקה יותר מלכתחילה, בהיותו הכלל והעיקרון הקבוע בחוק יסוד:
- 19 השפיטה";
- 20 ג. גם במצב בו יזכה המשיב בתואר הנכסף "חשוד לשעבר", יעמוד במלוא תוקפו עניינו
- 21 של הציבור בזהותו. חשיבותו של הפרסום נלמדת, בין היתר, מהדיון הציבורי הער
- 22 בפרשה, שאיננו כל-כולו רכילותי, אלא עוסק בהיבטים מהותיים שחורגים מעבר
- 23 לאירועי הפרשה [פרץ, סעיף 36];
- 24 ד. אם אכן ייגנוז התיק, תיקטן עוד יותר הפגיעה במשיב, שכן סגירת התיק תשמש לביסוס
- 25 "חפות מוגברת" ותהווה "כלי הגנה משמעותי מפני הדימוי השלילי" העלול לדבוק בו
- 26 [ע"פ 8225/12 חברה פלונית בע"מ נ' פלוני (2013), סעיף 4 לדברי הש' עמית וסעיפים
- 27 2-3 לדברי הש' חיות (כתוארה אז) בהתאמה];
- 28 26. מדדים נוספים, שנמנו בפסיקה, מצביעים אף-הם על עוצמת העניין הציבורי בפרסום, שמכריע
- 29 תחתיו את אינטרס המערער במניעת הנזק הנטען:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עבא"פ 25308-08-22 עטאללה נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 א. פרט לאינטרס המוכר בפסיקה, לפרסום שמו של חשוד בעבירות מין [תורג'מן, סעיפים
2 15-16], קיים בענייננו משקל מיוחד לצורך בשקיפות מקסימאלית, הנחוצה לשמירת
3 אמון הציבור במערכת אכיפת החוק, שכן נבדקת ונחקרת גם מעורבותם של גורמים
4 בשב"ס [פּרָץ, פסקה 36]. חיסיון זהותו של המערער, ללא עילה טובה, עלול לסדוק את
5 אמון הציבור בקיומן של בדיקה וחקירה נטולות-פניות [בריינר, פסקה 16];
- 6 ב. למעשה, פרסם כבר שמו של המערער בכלי תקשורת מרכזיים, כך שניתן לראות
7 בעתירתו לאסור את פרסום זהותו כ"משחק בנדמה ליי" [תורג'מן, סעיף 16; הוצאת
8 עיתון הארץ, סעיף 11];

9 סוף דבר:

- 10 א. הערר נדחה ושמו של המערער מותר בפרסום;
- 11 ב. ב"כ משיבה 1 תקבל מידי מזכירות בית המשפט את החומר החסוי, שיישמר בכספת בית
12 המשפט.

13

14 ניתן היום, כ"ה אב תשפ"ב, 22 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

15

עידו דרויאן-גמליאל, שופט

16
17